

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 12C/40/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512213046
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2512213046.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v právnej veci žalobcu: Wechter Business, sr.o., so sídlom Sokolovská 428/130, Karlín, 186 00 Praha 8, Česká republika, IČO: 01 963 732 proti žalovanému: B. L. A. F., U. XX.XX.XXXX, R. M. XXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 123,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný žalobca (spoločnosť: GOLDKREDIT a.s., so sídlom Pařížska 1067/8, 110 00 Praha, Česká republika, IČO: 28 870 191) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 25.10.2012 a opraveno dňa 19.2.2013 domáhal zaplatenia sumy 123,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne od 01.02.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa spoločnosť BENEFIT INVEST, s.r.o., so sídlom Staničná 16/1062, 911 05 Trenčín, IČO: 36 337 617 ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 30.07.2008 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“) v zmysle dodatku č.X, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 165,96 €, s RPMN 99,34 %, s celkovými nákladmi dlžníka spojených s úverom 80,-€, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť v 6 mesačných splátkach po 41,-€. Žalovaný napriek upomienkam riadne a včas neplnil svoj zmluvný záväzok, dňa 01.02.2009 bol úver splatný v celej jeho podstate, nakoľko dňa 30.01.2009 bol dátum poslednej splátky úveru. Žalovaný z predmetného úveru vrátil sumu 82,-€ dňa 18.9.2008 a sumu 41,- dňa 4.11.2008. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.09.2009 sa pôvodný žalobca stal novým veriteľom.

Dňa 31.12.2012 uzavrel pôvodný žalobca ako postupca so spoločnosťou: PEVA SK s.r.o, so sídlom Hodžova 1476/7, 911 01 Trenčín, IČO: 46 824 791 ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola na spoločnosť: PEVA SK s.r.o, so sídlom Hodžova 1476/7, 911 01 Trenčín, IČO: 46 824 791 postúpená pohľadávka voči žalovanému zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX.

Dňa 05.02.2014 uzavrela spoločnosť: PEVA SK s.r.o, so sídlom Hodžova 1476/7, 911 01 Trenčín, IČO: 46 824 791 ako postupca so spoločnosťou: Wechter Business, sr.o., so sídlom Sokolovská 428/130, Karlín, 186 00 Praha 8, Česká republika, IČO: 01 963 732 ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok č. 05022014/01, na základe ktorej bola na žalobcu postúpená pohľadávka voči žalovanému zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX.

Nakoľko v priebehu konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod práv a povinností, súd uznesením č.k. 12C/40/2013-59 zo dňa 14.04.2015, právoplatným dňa 02.06.2015 pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu.

Žalovaný sa k doručenej žalobe vyjadril, že oproti tomu, čo je uvedené v žalobe zaplatil minimálne 210,-€.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd prejednal vec v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor a z listinných dôkazov: výpisov z obchodného registra, zmlúv o postúpení, zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX v znení dodatku č. X, splátkového kalendára zmluvy zistil tento skutkový stav veci:

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.09.2009, zo dňa 31.12.2012 ako i zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXXXXXXX/XX zo dňa 5.2.2014 preukázal svoje právne nástupníctvo vo veci.

Dňa 30.07.2008 uzatvoril právny predchodca žalobcu, spoločnosť: BENEFIT INVEST, s.r.o., so sídlom Staničná 16/1062, 911 05 Trenčín, IČO: 36 337 617 ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o úvere č. XXXXXXXXX ako i Dodatok č. X, predmetom ktorých bolo poskytnutie peňažného bezúčelového úveru žalovanému vo výške 5.000,-Sk (165,97 €), s úrokovou sadzbou 20 % ročne, celkovou splatnou sumou 5.760,-Sk, výškou mesačnej splátky 1.235,-Sk (41,-€ - v znení dodatku č. 1 k zmluve zo dňa 30.7.2008), počet splátok: 6, konečná splatnosť úveru: 30.01.2009. Splatnosť prvej splátky bola 30.08.2008, výška RPMN 99,34 %. Zmluva bola písomná, na predtlačenom formulári právneho predchodcu žalobcu (pôvodného veriteľa), s tým, že do zmluvy boli rukou dopísané údaje o dlžníkovi, výške úveru a podmienky splácania úveru. Podľa splátkového kalendára bola posledná splátka úveru splatná dňa 30.01.2009.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom do 31.07.2008 (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretiu zmluvy o úvere (ďalej len Občiansky zákonník), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Po oboznámení sa s listinnými dôkazmi súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 30.07.2008 uzatvorená zmluva úvere č. XXXXXXXX v znení dodatku č. X, na základe ktorých právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému bezúčelový úver - peňažné prostriedky vo výške 165,96 eura (predtým 5.000,-Sk), ktoré sa žalovaný zaviazal splácať v 6 mesačných splátkach vo výške 41,- eur (1.235,-Sk), pričom splatnosť prvej splátky bola 30.08.2008 a splatnosť poslednej splátky bola dňa 30.01.2009, čo potvrdzoval aj splátkový kalendár zmluvy a napokon to tvrdil i pôvodný žalobca v žalobe. Uvedenú zmluvu je potrebné posudzovať ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z dikcie ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy je zrejmé, že za spotrebiteľskú zmluvu sa považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, pričom podľa § 52 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka sa za dodávateľa považuje osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a za spotrebiteľa fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Súčasne v zmysle § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý bezúčelový úver.

Za spotrebiteľskú zmluvu možno označiť každú zmluvu, ktorej charakteristickým znakom je, že sa uzaviera vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Irelevantný je prameň práva, podľa ktorého sa príslušná zmluva upravuje (či Občiansky zákonník alebo Obchodný zákonník. Z uvedeného treba mať za to, že každá zmluva (bez ohľadu na to podľa akého predpisu bola uzavretá) môže mať povahu spotrebiteľskej zmluvy, ak spĺňa súčasne jej atribúty. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania v danej veci má charakter spotrebiteľskej zmluvy,

pretože jej obsah žalovaný nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, keďže tento bol už vopred pripravený, predtlačený samotným žalobcom.

Ak sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné aplikovať spotrebiteľské právo a v rámci neho ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona na ochranu spotrebiteľa. Ak sa aj uzavrie spotrebiteľská zmluva podľa Obchodného zákonníka (keďže v Občianskom zákonníku nie je upravená), tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí sa na všetko ostatné bude vzťahovať Občiansky zákonník. Uvedené teda znamená, že na premlčaciu dobu v spotrebiteľských zmluvách treba aplikovať úpravu v Občianskom zákonníku /§ 101/, teda trojročnú premlčaciu dobu.

Ako z predloženej zmluvy o úvere vyplýva, pri riadnom splácaní úveru bola konečná (prirodzená) splatnosť úveru dňa 30.01.2009, a teda dňa 1.2.2009 začala plynúť v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka všeobecná trojročná premlčacia doba (z dôvodu aplikácie spotrebiteľského práva, resp. Občianskeho zákonníka z vyššie uvedených dôvodov), ktorá uplynula dňa 1.2.2012, pričom žaloba bola na súd podaná dňa 25.10.2012, teda v čase, keď bol nárok v celom rozsahu už premlčaný.

Čo sa týka vyššie citovaného ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., toto je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a je treba ho aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offa, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014), teda aj bez toho, aby sa žalovaný premlčania sám dovoľával. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Keďže toto ustanovenie je procesného charakteru, platí táto povinnosť odo dňa účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, teda aj na právne vzťahy, ktoré súd v predmetnej veci posudzoval. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/621/2014 zo dňa 24.9.2014 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/771/2014 zo dňa 17.12.2014). Ak by bolo úmyslom zákonodarcu odlišne upraviť posudzovanie právnych vzťahov, resp. nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane premlčania) vo veciach pre účinnosťou tohto ustanovenia, resp. zák. č. 102/2014 Z.z., toto by bolo obsahom prechodných ustanovení citovaného zákona, nakoľko problematiku začatých a neskončených konaní, ako aj účinky vykonaných procesných úkonov riešia prechodné ustanovenia. Platí základné pravidlo, podľa ktorého ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona.

Ako už bolo uvedené, predmetné ustanovenie je (súčasne) ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva žalobcu. Je potrebné uviesť, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Nakoľko súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. ako procesnú právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia k tejto úprave, a teda bol povinný prihliadnuť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex offa (z úradnej povinnosti), na túto skutočnosť prihliadol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku žalobcu nebolo možné mu uplatnený nárok priznať, a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Z týchto dôvodov sa súd podrobnejšie nezaoberal meritom veci, ale žalobu v celom rozsahu zamietol s poukazom na premlčanie. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. a žalovanému, ako úspešnému účastníkovi konania, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žalovaný návrhom neuplatnil priznanie náhrady trov tohto konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.)